

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gruodžio 19 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva 2008/48/CE – Vartojimo kredito sutartys – 10 straipsnio 2 dalis – Kredito sutartyse nurodytina informacija – Bendros kredito kainos metinė norma – Šios normos nenurodymas kaip konkretaus vieno procentinio dydžio – Norma, nurodyta kaip intervalas nuo 21,5 % iki 22,4 %“

Byloje C-290/19

dėl *Krajský súd v Trnave* (Trnavos apygardos teismas, Slovakija) 2019 m. kovo 12 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. balandžio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

RN

prieš

Home Credit Slovakia a.s.

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan, teisėjai L. Bay Larsen ir N. Jääskinen (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Slovakijos vyriausybės, atstovaujamos B. Ricziová,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Goddin ir A. Tokár,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: slovakų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008, p. 66; klaidų ištaisymas OL L 234, 2011 9 10, p. 46; klaidų ištaisymas OL L 199, 2010 7 31, p. 40 ir klaidų ištaisymas OL L 207, 2009 8 11, p. 14), iš dalies pakeistos 2011 m. lapkričio 14 d. Komisijos direktyva 2011/90/ES (OL L 296, 2011, p. 35, toliau – Direktyva 2008/48), išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant vartotojo RN ir *Credit Slovakia a.s.* (toliau – *Home Credit*) ginčą dėl jų sudarytos vartojimo kredito sutarties, kurioje bendros kredito kainos metinė norma (toliau – BKKMN) nurodyta ne kaip viena norma.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2008/48 9, 19 ir 31 konstatuojamosiose dalyse numatyta:
 - (9) Būtinai visiškai suderinimas, siekiant užtikrinti, kad visi Bendrijos vartotojai naudotųsi aukštu ir vienodu jų interesų apsaugos lygiu, ir siekiant sukurti tikrą vidaus rinką. <...><...>
 - (19) Siekiant, kad vartotojai galėtų priimti sprendimus turėdami visą reikiamą informaciją apie faktus, prieš sudarydami kredito sutartis jie turėtų gauti pakankamai informacijos apie kredito sąlygas ir kainą bei apie savo įsipareigojimus; šią informaciją jie gali pasiimti ir apsvarstyti. Siekiant užtikrinti kuo didesnę pasiūlymų skaidrumą ir palyginamumą, tokia informacija turėtų visų pirma apimti visoje Bendrijoje tokiu pačiu būdu nustatytą ir kreditui taikomą bendros kredito kainos metinę normą. Kadangi bendros kredito kainos metinė norma šiame etape gali būti nurodyta tik kaip pavyzdys, toks pavyzdys turėtų būti tipinis. Todėl ji turėtų atitikti, pavyzdžiui, pagal atitinkamos rūšies kredito sutartis suteikto kredito vidutinę trukmę ir bendrą sumą bei, jei taikoma, įsigyjamas prekes. Parenkant tipinį pavyzdį, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tam tikros rūšies kredito sutarčių dažnumą konkrečioje rinkoje. Nustatydami kredito palūkanų normas, kredito dalių mokėjimo periodiškumą ir palūkanų kapitalizavimą, kreditoriai turėtų naudoti savo įprastus apskaičiavimo metodus, taikomus atitinkamam vartojimo kreditui.<...>
 - (31) Siekiant, kad vartotojas žinotų savo teises ir įsipareigojimus pagal kredito sutartį, joje turėtų būti aiškiai ir glaustai pateikta visa būtina informacija.“
- 4 Šios direktyvos 1 straipsnyje nurodyta, kad jos tikslas yra suderinti tam tikrus valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vartojimo kredito sutartimis, aspektus.

- 5 Minėtos direktyvos 3 straipsnio i punkte nustatyta:

„Šioje direktyvoje:

<...>

- i) [BKKMN] – bendra kredito kaina vartotojui, išreikšta metiniu bendros kredito kainos procentu, prireikus įskaičiuojant kainą, nurodytą 19 straipsnio 2 dalyje.“
- 6 Direktyvos 2008/48 4 straipsnyje nurodyta tipinė informacija, kuri turi būti pateikta kredito sutarčių reklamoje. Jame numatyta, kad bet kokioje šių sutarčių reklamoje, kurioje nurodoma palūkanų norma arba bet kokie skaičiai, susiję su kredito kaina vartotojui, tipinė informacija turi būti pateikta aiškiai, tiksliai ir pastebimai nurodoma tipiniame pavyzdyje. Prie šios informacijos, be kita ko, priskirtina BKKMN.
- 7 Šios direktyvos 10 straipsnio „Informacija, kuri turi būti pateikta kredito sutartyse“ 2 dalies g punkte numatyta:
- „2. Kredito sutartyje aiškiai ir glaustai nurodoma:
- <...>
- g) BKKMN ir bendra vartotojo mokama suma, apskaičiuota sudarant kredito sutartį; paminimos visos prielaidos, naudotos šiai normai apskaičiuoti.“
- 8 Minėtos direktyvos 19 straipsnyje „BKKMN apskaičiavimas“ nustatyta:
- „1. [BKKMN], kuri kiekvienais metais yra lygi dabartinei visų būsimų arba esamų kreditoriaus ir vartotojo sutartų įsipareigojimų (išmokėtų lėšų, grąžinimų ir mokesčių) vertei, apskaičiuojama pagal I priedo I dalyje pateikiamą matematinę formulę.
2. Norint apskaičiuoti [BKKMN], nustatoma bendra kredito kaina vartotojui, išskyrus bet kuriuos vartotojo mokamus mokesčius už bet kurio iš kredito sutartyje nustatytų jo įsipareigojimų nevykdymą ir mokesčius už prekių arba paslaugų pirkimą, išskyrus pirkimo kainą, kuriuos jis privalo sumokėti neatsižvelgiant į tai, ar už sandorį mokama grynaisiais pinigais, ar iš kredito.
- Sąskaitos, kurioje registruojamos mokėjimo operacijos ir lėšų išmokėjimas, palaikymo išlaidos, išlaidos mokėjimo priemonių naudojimo mokėjimo operacijoms ir lėšų išmokėjimui ir kitos su mokėjimo operacijomis susijusios išlaidos įskaičiuojamos į bendrą kredito kainą vartotojui, nebent sąskaitos atidaryti neprivaloma ir sąskaitos išlaidos buvo aiškiai bei atskirai nurodytos kredito sutartyje arba bet kurioje kitoje su vartotoju sudarytoje sutartyje.
3. [BKKMN] apskaičiuojama remiantis prielaida, kad kredito sutartis galios sutartą laikotarpį ir kreditorius bei vartotojas vykdys savo įsipareigojimus pagal kredito sutartyje nustatytas sąlygas ir terminus.
4. Tais atvejais, kai į kredito sutartis įtrauktos sąlygos, pagal kurias leidžiami kredito palūkanų normos ir, kai taikoma, mokesčių, įskaičiuojamų į [BKKMN], pakeitimai, kurių negalima kiekybiškai įvertinti apskaičiavimo metu, [BKKMN] apskaičiuojama remiantis prielaida, kad kredito palūkanų norma ir kiti mokesčiai išliks tokie pat kaip ir pradiniam etape ir bus toliau taikomi iki kredito sutarties pabaigos.
5. Prireikus, apskaičiuojant [BKKMN], gali būti naudojamos papildomomis prielaidomis, išdėstytomis I priede.
- Jeigu šiame straipsnyje ir I priedo II dalyje išdėstytų prielaidų nepakanka tam, kad [BKKMN] būtų apskaičiuojama vienodai ar jos nėra pritaikytos komercinei padėčiai rinkoje, Komisija gali nustatyti [BKKMN] apskaičiuoti būtinas papildomas prielaidas arba pakeisti jau esančias. <...>“

9 Direktyvos 2008/48 I priedo I dalyje nustatyta pagrindinė lygtis, pagal kurią nustatoma BKKMN. Joje konkrečiai nurodyta, kad pagal šią lygtį atliekamo skaičiavimo rezultatas išreiškiamas bent vieno ženklo po kablelio tikslumu. Jeigu skaitmuo, einantis po dešimtosios dalies, yra lygus 5 arba yra didesnis, tos dešimtosios dalies skaitmuo padidinamas vienetu.

10 Šio I priedo II dalyje nurodytos papildomos prielaidos, skirtos BKKMN apskaičiuoti:

„a) jeigu kredito sutartyje vartotojui suteikiama teisė į laisvą lėšų išmokėjimą, laikoma, kad kredito suma išmokama iš karto ir visa;

b) jeigu kredito sutartyje vartotojui iš esmės suteikiama teisė į laisvą lėšų išmokėjimą, tačiau kartu su skirtingais lėšų išmokėjimo būdais taip pat numatomi kredito sumos ir laikotarpio apribojimai, laikoma, kad kredito suma išmokama anksčiausią kredito sutartyje nurodytą datą laikantis minėtų ribojimų, taikomų lėšų išmokėjimui;

c) jeigu kredito sutartyje numatomi skirtingi lėšų išmokėjimo būdai su skirtingais mokesčiais ar kredito palūkanų normomis, laikoma, kad bendra kredito suma išmokama taikant didžiausius mokesčius ar kredito palūkanų normas, kurios dažniausiai taikomos šios rūšies kredito sutarties mokėjimo kategorijoms;

<...>

f) kredito, išskyrus kreditą su galimybe pereikvoti sąskaitos lėšas ir neterminuotą kreditą, sutarčių atveju, kaip nurodyta d ir e punktuose pateiktose prielaidose:

<...>

ii) jeigu kredito sutarties sudarymo data yra nežinoma, pradinio lėšų išmokėjimo data laikoma data, nuo kurios gaunamas trumpiausias laikotarpis iki pirmojo mokėjimo, kurį turi atlikti vartotojas, dienos;

<...>“

Slovakijos teisė

11 *Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebitel'ských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov* (Įstatymas Nr. 129/2010 dėl vartojimo kreditų ir kitų vartotojams skirtų kreditų ir paskolų, kuriuo iš dalies keičiami ir papildomi tam tikri įstatymai; redakcija, galiojusi klostantis pagrindinės bylos aplinkybėms) į Slovakijos teisę perkelta Direktyva 2008/48.

12 Šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalies j punkte nustatyta:

„Kredito sutartyje turi būti nurodyta:

<...>

j) [BKKMN] ir bendra vartotojo mokama suma, apskaičiuota sudarant kredito sutartį; paminimos visos prielaidos, naudotos šiai normai apskaičiuoti.“

13 Minėto įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Vartojimo kreditas laikomas suteiktu be palūkanų ir kredito mokesčio, jeigu:

<...>

b) vartojimo kredito sutartyje nepateikiama 9 straipsnio 2 dalies a–k, r ir y punktuose nurodyta informacija;

<...>

d) vartojimo kredito sutartyje aiškiai nenurodoma vartotojo mokėtina [BKKMN].“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 2013 m. kovo 4 d. RN ir *Home Credit* sudarė 3 359,14 EUR dydžio vartojimo kredito sutartį. Sutartyje buvo nurodyta mėnesinių įmokų suma (89,02 EUR), palūkanų norma (19,62 %) ir BKKMN (dydis nuo 21,5 % iki 22,4 %). Sutartyje taip pat buvo nurodyta, kad BKKMN priklauso nuo dienos, kurią lėšos bus pervestos RN, ir kad jam apie ją bus pranešta po šios datos.

15 Be to, sutartyje buvo išsamiai nurodyti kredito grąžinimo terminai, t. y. kad pirmoji įmoka turėjo būti sumokėta pradedant tą mėnesį, kuris eina iš karto po kredito suteikimo dienos, ir kad kiekviena kita įmoka turi būti sumokama penkiolikta kalendorinio mėnesio dieną, o kreditas grąžinamas sumokant 60 mėnesių įmokų.

16 2017 m. liepos 2 d. *Home Credit* informavo RN, kad jis grąžino visą paskolą, t. y. 5 291,24 EUR sumą.

17 Vis dėlto RN pareiškė *Home Credit* ieškinį dėl nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimo, motyvuodamas tuo, kad už kreditą neturėjo mokėti palūkanų ar padengti kitų išlaidų, nes sutartyje BKKMN buvo nustatyta ne kaip viena norma, o kaip intervalas nuo mažiausios iki didžiausios normos. Taigi, manydamas, kad turi sumokėti tik paskolos sumą, t. y. 3 359,14 EUR, RN paprašė, remdamasis nepagrįstu praturtėjimu, grąžinti 1 932,10 EUR sumą.

18 Pirmosios instancijos teismas šio ieškinio nepatenkino. Jis, be kita ko, nusprendė, kad *Home Credit* suteikta paskola RN yra vartojimo kreditas, dėl kurio sudarytoje sutartyje buvo pateikta visa Įstatymo Nr. 129/2010 9 straipsnio 2 dalyje reikalaujama informacija. Jis taip pat nusprendė, kad sutartyje nebuvo būtina aiškiai nurodyti kaip BKKMN vieną normą ir kad būtų neproporcinga nubausti kreditorių, pripažįstant, kad už paskolą nereikia mokėti palūkanų ar padengti išlaidų dėl to, kad BKKMN išreikšta intervalu tarp dviejų verčių (minimalus–maksimalus dydis).

19 Kadangi RN pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, šis teismas svarsto, ar BKKMN nustatymas tokio intervalo forma prieštarauja Direktyvai 2008/48.

20 Šis teismas nurodo, kad, pasak *Home Credit*, kredito sutartis buvo sudaryta telefonu, o ieškovas turėjo 35 dienas pritarti kredito sutarties pasiūlymui arba jį atmesti. Dėl šios priežasties *Home Credit* negalėjo pateikti tikslios informacijos apie lėšų suteikimo datą, nuo kurios priklausė BKKMN.

21 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad šis argumentas atrodo mažai įtikinamas, atsižvelgiant į Direktyvos 2008/48 I priedo II dalyje nurodytas prielaidas, visų pirma numatytas šios dalies a, c arba f punktuose. Tai, kad nežinoma lėšų suteikimo data, neatleidžia kreditoriaus nuo pareigos kaip BKKMN nurodyti vieną konkretų procentinį dydį.

- 22 Tokiomis aplinkybėmis *Krajský súd v Trnave* (Trnavos apygardos teismas, Slovakija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos [2008/48] 10 straipsnio [2] dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad šioje nuostatoje numatytas reikalavimas patenkinamas tuo atveju, kai vartojimo kredito sutartyje [BKKMN] nurodoma ne tiksliau procentiniu dydžiu, o kaip intervalas tarp dviejų dydžių (nuo–iki)?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 23 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama vartojimo kredito sutartyje BKKMN nurodyti kaip intervalą nuo mažiausios iki didžiausios normos, o ne kaip vieną normą.
- 24 Reikia pažymėti, kad BKKMN nurodymas kaip intervalo tarp dviejų verčių neatitinka kelių Direktyvos 2008/48 nuostatų, visų pirma 3 ir 19 straipsnių, formuluočių ir direktyvos struktūros. Iš tikrųjų iš minėtų nuostatų matyti, kad BKKMN turi būti išreikšta procentais, nurodant konkretų skaičių.
- 25 Taigi, pirma, pagal Direktyvos 2008/48 3 straipsnio i punktą, kuriame BKKMN apibrėžta kaip „bendra kredito kaina vartotojui, išreikšta metiniu bendros kredito kainos procentu“, reikalaujama nustatyti konkretų procentinį dydį.
- 26 Antra, iš Direktyvos 2008/48 19 straipsnio 1 dalies, siejamos su jos I priedo I dalimi, matyti, kad BKKMN apskaičiuojama pagal šiame priede pateikiamą matematinę formulę ir bent vieno ženklo po kablelio tikslumu turėtų atspindėti visus esamus ar būsimus įsipareigojimus, dėl kurių susitarė kreditorius ir vartotojas. Be to, šio 19 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje nurodyta, kad BKKMN turi būti apskaičiuojama vienodai. Kaip savo rašytinėse pastabose teisingai pažymėjo Slovakijos vyriausybė, laikantis šių reikalavimų įmanomas tik tikslus rezultatas, išreikštas vieno ženklo po kablelio tikslumu.
- 27 Tokį aiškinimą, be kita ko, patvirtina pagal Direktyvą 2008/48 siekiamas tikslas ir BKKMN funkcija šios direktyvos nustatytoje sistemoje.
- 28 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Direktyva 2008/48 buvo priimta siekiant dvigubo tikslo – visiems Europos Sąjungos vartotojams užtikrinti aukštą ir vienodą jų interesų apsaugos lygį ir palengvinti tinkamai veikiančios vartojimo kreditų vidaus rinkos vystymąsi (2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Pohotovost*, C-331/18, EU:C:2019:665, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Iš šios direktyvos 19 konstatuojamosios dalies matyti, kad ja, be kita ko, siekiama užtikrinti, kad prieš sudarydamas kredito sutartį vartotojas gautų atitinkamą informaciją, visų pirma susijusią su BKKMN visoje Sąjungoje, kuri leidžia palyginti šias normas.
- 29 Teisingumo Teismas jau turėjo progą nurodyti, kad vartotojui BKKMN yra labai svarbi kaip bendra kredito kaina, pateikiama kaip procentinis dydis, apskaičiuotas taikant vienodą matematinę formulę. Iš tikrųjų ši norma, vertinant iš ekonominės perspektyvos, leidžia vartotojui įvertinti įsipareigojimo dydį sudarius sutartį (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Radlinger ir Radlingerová*, C-377/14, EU:C:2016:283, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2016 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Home Credit Slovakia*, C-42/15, EU:C:2016:842, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *EOS KSI Slovensko*, C-448/17, EU:C:2018:745, 64 punktą).

- 30 Šiuo tikslu Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalyje skelbiama informavimo pareiga, pagal kurią kredito sutartyje būtina aiškiai ir glaustai nurodyti BKKMN, padeda įgyvendinti šios direktyvos siekiamus tikslus (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Pohotovost*, C-331/18, EU:C:2019:665, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), ypač tikslą užtikrinti aukšto lygio vartotojų interesų apsaugą.
- 31 Reikia konstatuoti, kad jei būtų leidžiama kredito sutartyje BKKMN nurodyti ne kaip vieną normą, bet kaip intervalą nuo mažiausios iki didžiausios normos, nebūtų tenkinamas Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalyje nustatytas aiškumo ir glaustumo kriterijus. Tačiau šis kriterijus yra esminis tam, kad vartotojas, kaip nurodyta šios direktyvos 31 konstatuojamojoje dalyje, galėtų žinoti savo teises ir pareigas, atsiradusias iš kredito sutarties. Iš tiesų, jeigu būtų nurodomas toks intervalas, būtų ne tik sudėtingiau įvertinti bendrą kredito kainą, bet taip pat būtų suklaidinamas vartotojas dėl jo įsipareigojimo tikrosios apimties.
- 32 Reikia pridurti, kad šiuo atveju neturi reikšmės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nurodyta aplinkybė, kad kreditorius nežino kai kurios informacijos, pavyzdžiui, kredito išmokėjimo dienos arba sutarties sudarymo datos, kai pateikia vartotojui kredito sutarties pasiūlymą.
- 33 Iš tiesų Direktyvos 2008/48 I priedo II dalyje yra numatyta papildomų prielaidų, kuriomis siekiama palengvinti BKKMN apskaičiavimą tuo atveju, kai tam tikros aplinkybės nežinomos arba kai dėl kitų priežasčių nėra galimybės jų nustatyti.
- 34 Taigi, kai kredito išmokėjimo diena nežinoma, kreditorius gali remtis papildomomis prielaidomis, be kita ko, numatytomis Direktyvos 2008/48 I priedo II dalies a–c punktuose, kad tiksliai apskaičiuotų BKKMN. Be to, kai sutarties sudarymo data nežinoma, šios direktyvos I priedo II dalies f punkto ii papunktyje numatyta, kad pradinio lėšų išmokėjimo data laikoma ta data, nuo kurios gaunamas trumpiausias laikotarpis iki pirmojo mokėjimo, kurį turi atlikti vartotojas, dienos.
- 35 Taigi dėl visų šių prielaidų, kuriomis siekiama palengvinti vienodą BKKMN apskaičiavimą, negalima teigti, kad būtų neįmanoma arba pernelyg sudėtinga nustatyti BKKMN, išreikštą kaip viena norma, jeigu tokia informacija nežinoma.
- 36 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama vartojimo kredito sutartyje BKKMN nurodyti kaip intervalą nuo mažiausios iki didžiausios normos, o ne kaip vieną normą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB, iš dalies pakeistos 2011 m. lapkričio 14 d. Komisijos direktyva 2011/90/ES, 10 straipsnio 2 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama vartojimo kredito sutartyje bendros kredito kainos metinę normą nurodyti kaip intervalą nuo mažiausios iki didžiausios normos, o ne kaip vieną normą.

Parašai.